



30.1.2015

OZNÁMENIE POSLANCOM

Vec: Petícia č. 0162/2012, ktorú predkladá Johannes Juijn, holandský štátny príslušník, o diskriminácii cudzincov pri prevode nehnuteľností vo Francúzsku

1. Zhrnutie obsahu petície

Predkladateľ petície sa sťažuje, že pri predaji svojho domu vo Francúzsku musel ako cudzinec zaplatiť vyššie poplatky, ako sú poplatky, ktoré sa požadujú od francúzskych občanov. Bol mu predložený dokument spoločnosti SARF (Société Accréditée de Représentation Fiscale), ktorý musel podpísať pod hrozbou zrušenia transakcie. Ide o postup, ktorým sa stanovuje zvýšená hodnota domu. Francúzi za túto službu platia 680 EUR, zatiaľ čo cudzinci musia zaplatiť približne 2 700 EUR. Predkladateľ petície sa domnieva, že tento postup je diskrimináciou zo strany francúzskych orgánov, a žiada o jeho zrušenie.

2. Prípustnosť

Petícia bola uznaná ako prípustná 8. júna 2012. Európsky parlament požiadal Komisiu o poskytnutie informácií (článok 216 ods. 6 rokovacieho poriadku).

3. Odpoveď Komisie doručená 27. februára 2013

Vo francúzskych právnych predpisoch je stanovené, že pri predaji nehnuteľnosti musia nerezidenti (fyzické a právnické osoby) vo Francúzsku určiť daňového zástupcu, ktorý je následne spoločne s predajcom zodpovedný za platbu dane z kapitálového zisku¹. V praxi

¹ Tieto povinnosti sú stanovené vo všeobecnom daňovom zákonníku (Code général des impôts, CGI., článok 244a A a článok 171c prílohy 2 všeobecného daňového zákonníka). V článku 171c je stanovené, že „osoby podliehajúce platbe dane podľa článku 244a A všeobecného daňového zákonníka musia na správnom orgáne poverenom vymáhaním dane splnomocniť zástupcu s bydliskom vo Francúzsku, ktorý je povinný splniť formality, ktoré sa ich týkajú, a zaplatiť túto

správne orgány udelili niekoľkým francúzskym spoločnostiam trvalé povolenie. Komisia vzniesla pochybnosti o tom, či je povinnosť vymenovať daňového zástupcu vo Francúzsku v súlade s európskym právom. Vo svojom rozsudku z 5. mája 2011 vo veci C-267/09 Komisia proti Portugalsku Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa zavádza povinnosť nerezydentov stanoviť daňového zástupcu, sa musia považovať za obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané podľa článku 63 ZFEÚ a článku 40 Dohody o EHP, keďže to predstavuje ďalšie administratívne a finančné zaťaženie daňových poplatníkov.

Na základe tohto rozsudku má Komisia v úmysle začať konanie vo veci porušenia podľa bývalého článku 258 ZFEÚ, keďže francúzske orgány odmietli odstrániť porušovanie európskeho práva v rámci predbežného preskúmania.

Európska komisia to chápe tak, že predkladateľ petície takisto tvrdí, že bol informovaný o tom, že využitie služieb spoločnosti SARF bolo povinné a v prípade ich nevyužitia by bol predaj jeho nehnuteľnosti neplatný. Podľa analýzy Európskej komisie je uvedená spoločnosť súkromnou spoločnosťou, ktorej francúzske orgány neudelili žiadne výlučné právo, a teda neexistuje dôvod, prečo by malo byť využitie ich služby povinné. Ako už bolo uvedené, je povinné určiť daňového zástupcu, ktorým však môže byť:

- spoločnosť alebo orgán, ktorému už daňový orgán udelil trvalé povolenie;
- alebo bankový ústav vo Francúzsku;
- alebo kupujúci nehnuteľnosti, ak je jeho bydliskom na daňové účely Francúzsko;
- alebo každá iná osoba, ktorej bydliskom na daňové účely je Francúzsko.

Okrem toho neexistujú žiadne pravidlá upravujúce platby za tieto služby, ktoré poskytujú orgány konajúce ako daňoví zástupcovia. Cena za tieto služby sa teda určuje zmluvným spôsobom. Zdá sa teda, že povinnosť využiť služby súkromného subjektu nie je v súlade s ustanoveniami francúzskych právnych predpisov.

Záver

Komisia bude predkladateľa petície informovať o vývoji v konaní vo veci porušenia.

Ďalej, ak má predkladateľ petície pocit, že sa stal obeťou nezákonných postupov (buď z toho dôvodu, že bol neoprávnene donútený využiť služby súkromného poskytovateľa, alebo na základe uloženia poplatkov, ktoré považuje za neprimerané k poskytnutej službe), mal by sa obrátiť na francúzsky orgán zodpovedný za boj proti podvodom a ochranu spotrebiteľov alebo priamo na francúzsky občiansky súd. Európska komisia nie je kompetentná zasiahnuť do záležitostí týkajúcich sa dvoch súkromných strán.

4. Odpoveď Komisie (doručená 31. mája 2013) (REV)

platbu miesto nich vrátane prípadnej pokuty podľa článku 1761 ods. 1 uvedeného zákonníka⁶⁶.

Komisia informuje Výbor pre petície, že v prípade otázky, ktorá je predmetom petície, sa rozhodla začať konanie vo veci porušenia [2012/2215] proti Francúzsku v súlade s článkom 258 ZFEÚ, a to zaslaním formálnej výzvy z 25. apríla 2013. Francúzske orgány majú teraz dva mesiace na to, aby Komisii predložili svoje pripomienky.

Na základe týchto informácií – alebo v prípade ich neposkytnutia – Komisia rozhodne o ďalšom postupe v súvislosti s týmto konaním.

5. Odpoveď Komisie (doručená 29. novembra 2013) (II)

Vo svojej odpovedi z 22. júla 2013 na formálnu výzvu, ktorú Komisia zaslala v súlade s článkom 258 ZFEÚ v rámci konania vo veci porušenia, francúzske orgány tvrdia, že povinnosť nerezidentov stanoviť daňového zástupcu vo Francúzsku v súvislosti s platbou dane z kapitálového zisku, nepredstavuje porušenie právnych predpisov EÚ.

Komisia bude schopná prijať rozhodnutie o prípadnom pokračovaní konania po dôkladnom preskúmaní odpovede francúzskych orgánov.

6. Odpoveď Komisie (doručená 31. januára 2015) (III)

Po tom, čo Komisia začala konanie vo veci porušenia, francúzske orgány začali legislatívny proces s cieľom zrušiť povinnosť nerezidentov stanoviť daňového zástupcu vo Francúzsku.

Článkom 62 opravného zákona o financiách č. 2014-1655 z 29. decembra 2014 na rok 2014, ktorý bol uverejnený v Úradnom vestníku Francúzskej republiky 30. decembra 2014, sa ruší povinnosť stanoviť takéhoto zástupcu, čím končí diskriminujúce zaobchádzanie s nerezidentmi.

Na záver teda možno v tejto fáze povedať, že na základe nedávno prijatých ustanovení zanikajú dôvody sťažnosti, ktoré voči Francúzsku vzniesla Komisia v súvislosti s uvedeným konaním.